

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2011 r. — Gold East Paper (Jiangsu) i Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) przeciwko Radzie

(Sprawa T-444/11)

(2011/C 298/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd (Jiangsu, Chiny) i Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd (Jiangsu, Chiny) (przedstawiciele: V. Akritidis, Y. Melin i F. Crespo, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładającego ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 128, s. 18) w zakresie dotyczącym skarżących spółek;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, wedle którego wysokość nałożonego cła wyrównawczego jest wyższa niż kwota subsydiów — uznanych za niezgodne z art. 15 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego⁽¹⁾ — stanowiących podstawę do obliczenia środków wyrównawczych, gdyż pierwsze cło ad valorem nie zostało wyrażone jako procent ceny CIF (ceny wraz z kosztem, ubezpieczeniem i frachtem), ale jako procent obrotów.
- 2) Zarzut drugi, wedle którego korzyść wynikająca z nadania przez władze państwowe prawa do korzystania z gruntu w zamian za zaniżoną opłatę nie została prawidłowo obliczona, co stanowi naruszenie art. 4, art. 6 lit. d) oraz art. 28 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w ten sposób, że program zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikowanymi przedsiębiorstwami krajowymi nie ma charakteru szczegółowego, wobec czego cło nałożone w celu wyrównania skutków tego programu stanowi naruszenie wymienionego przepisu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 7 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w ten sposób, że kwoty subsydiów z tytułu zwolnienia wyposażenia pochodzącego z przywozu z podatku VAT oraz z należności celnych oraz zniżki podatku VAT od wyposażenia wyprodukowanego w kraju zostały odniesione do okresu krótszego, niż zwykły okres amortyzacji w rozpatrywanej gałęzi przemysłu.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 6 lit. b) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w ten sposób, że analizując preferencyjne kredyty udzielane przedsiębiorstwom branży papieru powleczonego instytucje europejskie nie zbadały, jak oprocentowane byłyby kredyty, które zainteresowane przedsiębiorstwa mogłyby uzyskać na komercyjnych warunkach.
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 14 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego ze względu na okoliczność, że nałożenie ceł antysubsydyjnych nie jest niezbędne z uwagi na równoczesne nałożenie ceł antidumpingowych.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego oraz braku uzasadnienia rozporządzenia wykonawczego w ten sposób, że właściwe instytucje europejskie przeprowadziły swe dochodzenie tak, iż było bardziej prawdopodobne w świetle procedury gromadzenia danych lub procedury oceny danych, że instytucje te dojdą do wniosku, że przemysł Unii poniósł szkodę.
- 8) Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 2 lit. d) oraz art. 15 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w ten sposób, że zaskarżone rozporządzenie oparte jest na docelowej marży zysku, jakiej przemysł Unii nigdy w przeszłości nie osiągnął.
- 9) Zarzut dziewiąty, wedle którego decyzja o wyłączeniu pras zwojowych z kategorii produktów objętych postępowaniem i produktów podobnych oparta była na oczywistych błędach w ocenie stanu faktycznego sprawy, w wyniku czego doszło do naruszenia art. 8 (szkoda), art. 9 ust. 1 (przemysł Unii) oraz art. 10 ust. 6 (legitymacja czynna) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- 10) Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 i 6 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w ten sposób, że w zaskarżonym rozporządzeniu nie zbadano, czy nałożone cło nie wykracza poza zakres tego, co niezbędne, by zrównoważyć szkodę spowodowaną przez subsydiowany przywóz.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188, s. 93).

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2011 r. — Catinis przeciwko Komisji

(Sprawa T-447/11)

(2011/C 298/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lian Catinis (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: S. Pappas, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska